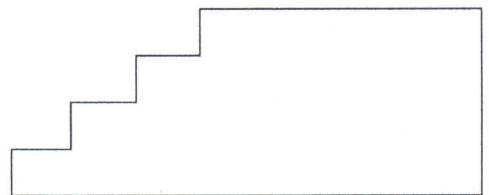

POZITIVNA PSIHOLOGIJA

Uz temu

Osam radova koji se nalaze pred vama čine tematsku cjelinu ovoga broja Društvenih istraživanja posvećenog Pozitivnoj psihologiji. Pokušalo se na jednom mjestu izložiti radove hrvatskih autora koji svojom sadržajnom raznovrsnošću obuhvaćaju razne aspekte optimalnoga ljudskog funkcioniranja: izvore, sadržaje i posrednike ljudske dobrobiti i sreće. Kako se u klasičnom shvaćanju pozitivne psihologije navodilo da su to istraživanja koja nastoje razmotriti pozitivna subjektivna iskustva, pozitivnu osobu i njezina obilježja, odnosno istraživanja pozitivne socijalne zajednice i okruženje, može se reći kako pred sobom imate zastupljene radove iz svake od tih triju skupina. U prvom radu Rijavec i Miljković daju cjelovit pregled područja pozitivne psihologije, uzroka i tijeka njezina nastanka i razvoja, potreba i mogućnosti primjene načela pozitivne psihologije u praksi te upućuju na kritike i prigovore koji su se javljali i još se javljaju u vezi s pozitivnom psihologijom.

Slijedi skupina radova koja predstavlja za sada najbrojnije zastupljenu tematsku skupinu istraživanja na hrvatskom govornom području, a tiče se istraživanja zadovoljstva životom, kvalitete življenja i osobne sreće. U tom kontekstu Penezić u svom radu razmatra odnos zadovoljstva životom i životne dobi te traga za najboljim korelatima iskazanoga zadovoljstva u pojedinim dobnim skupinama. U sljedećem radu Brdar pitanje ljudske sreće i dobrobiti razmatra kroz pitanje životnih ciljeva te primjenom strukturnoga modeliranja empirijski provjerava opravdanost nekoliko modela i postavljenih hipoteza o odnosu životnih ciljeva, psiholoških potreba i dobrobiti. Bratko i Sabol, na temelju rezultata prikupljenih on-line istraživanjem, životno zadovoljstvo razmatraju u kontekstu temeljnih crta ličnosti i osnovnih psiholoških potreba. Brajša-Žganec i Kaliterna Lipovčan istražuju zanimljivo područje kvalitete življenja, životnoga zadovoljstva i sreće osoba koje svojim radom profesionalno pomažu drugima, pa je njihov rad u izravnoj funkciji povećanja upravo tih aspekata kod ljudi kojima pomažu.

Slijede dva rada koja se bave emocionalnom inteligencijom i samopoštovanjem, sposobnošću i obilježjem pojedinca izravno povezanim s optimalnim ljudskim funkcioniranjem i nezaobilaznim značajkama pozitivne osobe. U prvom Takšić, Mohorić i Munjas daju dosadašnji pregled istraživanja emocionalne inteligencije te upozoravaju na mogućnosti njezina mjerenja, učenja i razvoja. U drugom Burušić i Tadić istražuju ulogu samopoštovanja u odnosu temeljnih crta ličnosti i pojedinih socijalnih vještina pojedinca. Na kraju ovoga tematskog bloka donosimo rad Sorić i Vulić-Pratorić, koji se odnosi na rasvjetljavanje uloge samoeфикаsnosti kao važnoga psihološkog mehanizma za zdravo i učinkovito funkcioniranje pojedinca, u kontekstu samoregulacije učenja u školskom okruženju.

Josip Burušić